

nansåret 1958-59 og det i bemærkningerne til lovforslaget indeholdte budget. Opdelingen i drifts- og anskaffelseskonti er sket efter forhandling med værnene.

Det vil ses, at man — som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget — i det store og hele har fulgt den nuværende fordeling mellem værnene. Det er dog ikke dermed givet, at denne fordeling skal være den endelige under en nyordning af forsvaret, idet dette må afhænge af de endelige styrkemål, man når frem til.

Med hensyn til spørgsmålet om anvendelsen i de første 5 år af de 30 mill. kr., der i budgettet er afsat til større anskaffelser, skal peges på, at beløbets størrelse, som anført i bemærkningerne til lovforslaget, må afgøres fra år til år efter behovet. Der kan derfor ikke på forhånd udtales noget om anvendelsen i de første 5 år ud over, at der bl. a. må afsættes midler til flådebygningsprogrammets gennemførelse i den pågældende periode.

Det er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at der til kompensation for en tjenestetidsnedsættelse som foreslået må regnes med at være behov for at øge det frivillige personel af de grader, der kommer i betragtning, med et antal af størrelsesordenen 4 000 mand, og det er anført, at dette vil medføre merudgifter af en størrelsesorden på ca. 50 mill. kr.

Udgangspunktet har været et behov for hæren på ca. 3 400 mand og for flyvevåbnet på ca. 700 mand, medens en tjenestetidsnedsættelse til 14 måneder, som der er tale om for søværnets vedkommende, ikke medfører behov for yderligere frivilligt personel til dette værn. Søværnet vil dog på baggrund af det øgede behov for frivilligt personel med længere tjenestetid, som er en følge af bl. a. den tekniske udvikling, fortsætte bestræbelserne for at forøge kontingentet af sådant personel.

Af vedlagte oversigt over merudgifter ved forøgelse af fast personel i forsvaret fremgår det, at den samlede merudgift er beregnet til godt 57 mill. kr.

Der er imidlertid stor usikkerhed forbundet med disse beregninger, bl. a. fordi gennemsnitstal for lønninger og bonus har måttet lægges til grund, og kun erfaringen vil kunne vise, om dette beregningsgrundlag er rigtigt. Det vil bl. a. afhænge af kontrakt-

tidens længde og af, om de frivillige anvendes i overensstemmelse med deres civile, faglige uddannelse. Når hensyn yderligere tages til muligheden for besparelser i uddannelsesudgifter som følge af de frivilliges længere nyttetjeneste, har man anset det forsvarligt at regne med en merudgift af en størrelsesorden på 50 mill. kr.

Med hensyn til en opdeling af forsvarsbudgettet i udgifter til lønninger og administration på den ene side og udgifter til egentligt forsvar på den anden side skal bemærkes, at en sådan sondring ikke lader sig foretage. Dette skyldes bl. a., at en i fredstid vel tilrettelagt og virkende administration, f. eks. af forsyningsstjenesten eller kommunikationstjenesten, er en forudsætning for styrkernes forsvarsindsats, og at en forsvarsmæssig indsats altid i første række vil bero på en stor personelmæssig indsats og give sig kraftigt udtryk i lønningsudgifter. Det kan oplyses, at der i finansåret 1959-60 i forsvarbudgettet er regnet med ca. 370 mill. kr. i totale lønningsudgifter. Der kan derimod ikke gives oplysning om administrationsudgifter af den i spørgsmålet nævnte art, allerede fordi det ikke anses for muligt af definere, hvilke opgaver der er rent administrative uden forbindelse med „egentligt forsvar“.

Det er imidlertid åbenbart, at opmærksomheden bør være rettet imod gennemførelsen af forenklinger og rationaliseringer på alle områder, hvor det er muligt uden skade for den militære indsats, jfr. bemærkningerne til lovforslaget og besvarelse af spørgsmål 9.

Ad spørgsmål 8.

Hærkommandoen har oplyst følgende:

„Frivillige menige vil principielt finde anvendelse på to typer af nøgleposter inden for dækningsstyrkens enheder:

- a) dels poster, hvis bestridelse er af særlig betydning for enhedernes kampkraft (effektivitet), og hvor værnepligtige ikke slår til efter få måneders rekrutuddannelse, men hvortil værnepligtige nok kan gøres egnede efter 10-12 måneders uddannelse, og
- b) dels poster, der kræver en særlig kostbar uddannelse.

Mobiliseringsenhederne har — såvel som